

Inspirasjon og refleksjon rundt skulpturen "SØYLE" Bydelsparken/Lade skole

Når vi i dag ser litt lengre , så er det fordi vi står på kjempers skuldre, skal Isaac Newton ha sagt, med Descartes, Kepler og Galilei i tankene.

Ladehalvøya er fra førkristen tid et av de aller viktigste maktsentrene i Norge. Om man følger Ladestien fra Ladehammeren til Leangenbukta beveger man seg gjennom et historietungt landskap som er en sentral del av vår nasjonale kulturarv. Når Ladestien starter som Ormen Langes vei rundt Ladehammeren er tonen slått an. Det er her Vikingetidens mektigste skip bygges for om lag tusen år siden. Et slikt prosjekt må i stor grad ha tøydd datidens grenser for kunnskap og ferdigheter i hele det maritime felt. I den andre enden av Ladehalvøya, Leangenbukta, ligger en av vår tids moderne aktører i å tøye grenser til havs, Statoil's forskningssenter. Parallellene er lett å se; begreper som: ferdighet, visjon, nedarvet kunnskap, djervhet, utferd, abstraksjon og improvisasjon kan være beskrivende for begge

Skulpturen Søyler bygges opp av en serie elementer, sirkler eller hjul som står vinkelrett på hverandre og forskjøvet med radien i lengderetningen. På denne måten dannes det en lenke, en uendelig rekke, eller en søyle.

Undring og magi.

Søyler er bygget i speilpolert stål, som speiler landskap, skyer og himmel. Om man legger seg på rygg på en av benkene og ser Søyler opp mot drivende skyer, stopper skyene plutselig opp og vi seiler av sted med en nesten uvirkelig realisme. Måten Søyler er konstruert på gjør at den fra enkelte synsvinkler også speiler seg selv på en påfallende måte. Den bakenforliggende sirkelen som ikke kan være synlig oppfattes likevel fordi den foranliggende blir speilet. Det oppleves som om skulpturen er gjennomiktig, bygget av glass. Den speilende gjennomsiktigheten gir et inntrykk av vektløshet, i sterk kontrast til skulpturens materialitet og monumentalitet

Hva er virkelig?

De vertikale flatene gir en eksakt gjenspeiling av virkeligheten, mens de høypolerte buede bånd langs sirkelens periferi strekker og krymper det de speiler og kan minne om tivolispeil som manipulerer med størrelser på en måte som underholder og skaper latter. Det å speile seg, se sitt eget bilde, se seg selv inn i en annen sammenheng er fortsatt like fascinerende!

Inspirasjon til skulpturen er hentet fra flere fagdisipliner, og tenkning innen både det naturvitenskapelige og det humanistiske område, fra stedlige og nåtidige kvaliteter som fjordlandskapet, været og lyset i området, og fra den lokale kulturhistorien. Skulpturen forholder seg til parken og dens plassering med utsyn mot det store fjordlandskapet. Skulpturen synliggjør og spiller med skiftende vær, og utrolige lys-situasjoner, der været bokstavelig talt, kommer og går.

Forandring gjør sterk.

Lade-samfunnet står foran store endringer de kommende årene, fra en litt landlig industri-bydel , til en stadig mer sammensatt og urban bydel med stor tilflytting hvor gamle hjørnesteiner blir borte og nye må skapes . Skolen har en sentral rolle i å utvikle barns evne til å møte forandring, møte det ukjent med åpent sinn, frimodig og trygg.

Min intensjon er: Et kunstverk som inspirerer, stimulerer og utfordrer forskjellige evner, talenter og muligheter hos elever på alle trinn i grunnskolen. Et kunstverk som kan utfordre, og utvikle den observerende, registrerende og analyserende evnen, som kan utfordre til å se landskap og lys, vær og årstid på nytt. Og som kan stimulere den abstraherende, fabulerende og improviserende evnen, fundamentet i all nyskaping.

Vel bekomme!

Oddvar I. N. Daren

